

Carrer de Girona

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Girona, s/n.
Emplaçament
Alçada: A la zona d'eixample de Granollers
155

Coordenades:

Latitud: 41.613748851302
Longitud: 2.2919368743896
UTM Est (X): 441007
UTM Nord (Y): 4607135

Classificació

Número de fitxa 08096 - 213
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XXI
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Moltes de les cases antigues han estat enderrocades i substituïdes
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dj., 01/11/2001 - 01:00
Autoria de la darrera revisió: Jordi Piñero Subirana
Data de la darrera revisió: dc., 29/11/2023 - 16:38

Descripció

Carrer que forma part de l'eixample de Granollers i constitueix una de les principals artèries de circulació en sentit nord-sud, urbanitzada a la dècada de 1960, després que es fes el trasllat de la via fèrria. Comença al carrer d'Agustí Vinyamata, ran del parc, i va fins la carretera de Vic.

Entre els edificis majoritàriament de construcció recent se'n conserven alguns que són representatius de principis del segle XX. Són cases senzilles, de tipologia tradicional i pagesa, mentre que d'altres tenen ja una estètica més urbana. Eren construïdes entre mitgeres, de planta baixa, o de planta baixa i pis, generalment amb una eixida o pati posterior per al pou i safareig. En alguns casos, es conserven elements decoratius, com plafons ceràmics o altres, seguint les modes estètiques del moment. Els edificis que tenen un cert valor patrimonial són:

Números SENARS: 11 (destaca la reixa del barri, datada el 1881, amb decoració floral).

Números PARELLS: 14 (edifici de tipologia tradicional de planta baixa més pis), 28-30-32 (edifici de tipologia tradicional de planta baixa), 78, 80, 90 (placa amb la data 1921), 92 (1921), 94, 168-170, 172-174.

Història

Fins el 1958 el carrer Girona estava ocupat pel la via del ferrocarril. L'any 1854 es va inaugurar la línia que anava de Barcelona a Granollers i que, després, s'allargaria fins a Girona i Port-Bou. El traçat creuava la ciutat de sud a nord per les actuals avinguda de Sant Esteve i avinguda del Parc i, pel carrer de Girona; un traçat que apropiava el tren al casc antic de la ciutat, però que, a la vegada, l'encotillava i el feia perillós.

A començament del segle XX la zona era ocupada per dues o tres cases i el que fou parc de can Pinyol. A l'altre costat de la via hi havia una llarga paret de tanca amb un fortí espitllerat. De fet, la part central de la via estava protegida per la muralla d'època carlina, encara que no passava de ser un clos.(GARRELL, 1960). El fet de trobar-se al costat del recorregut de la via del tren feia d'aquest indret un lloc poc agradable. En general, els terrenys propers a la via eren ocupats per cases baixes, amb els seus horts i eixides.

A la dècada de 1930 la companyia impulsora del ferrocarril va començar les obres d'un nou traçat, uns metres cap a l'est, per permetre el creixement urbanístic. El nou recorregut, però, no es va inaugurar fins al 1958 i encara resta vigent en l'actualitat.

El desmantellament del primitiu traçat va fer possible la urbanització del carrer de Girona, que es va realitzar per trams, en diferents etapes, al llarg de la dècada de 1960. En un ple municipal el 1969 es va acordar que el tram sud s'anomenés avinguda de Sant Esteve i que es mantingués el nom de carrer de Girona des del carrer d'Agustí Vinyamata fins al nord. El projecte de pavimentació del carrer de Girona entre els carrers de Francesc Ribas i del Primer Marquès de les Franqueses va ser executat per l'arquitecte municipal Joan Barangé Tusquets i l'enginyer municipal Josep M. Puchades Benito, el 1970. Va ser el darrer en urbanitzar-se i, després d'aquesta actuació, va canviar radicalment. Aviat s'hi van construir edificis plurifamiliars de gran alçada, i la nova via es va convertir en una de les principals artèries de circulació de la ciutat.

Amb motiu de les obres de remodelació urbanística que es van fer al carrer de Girona entorn de l'any 2020 l'Arxiu Municipal va presentar una exposició fotogràfica dedicada al tram nord del carrer.

Bibliografia

GARCIA-PEY, Enric (1990). "Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

GARRELL I ALSINA, Amador (1960). *Granollers, vila oberta*, Granollers, Gràfiques Garrell.

MUSEU DE GRANOLLERS. CIÈNCIES (2001). *Arbres d'interès local de Granollers*. Llista prèvia
Barcelona: Comissió de Cooperació de Museus Locals de les comarques barcelonines, Diputació de Barcelona.

Enllaços d'interès:

[Exposició Carrer Girona, de la via a l'asfalt](#)

